

Onko ketamiini parempaa erva-ajan toisella puolen?

Maamme on laaja ja harvaan asuttu. Erikoistuvat lääkärit liikkuvat koulutuksensa aikana lähinnä omalla ERVA-alueellaan, keskus- ja alue-sairaaloista yliopistosairaalaan. Muuttohaukkoja on vähän. Toisen alueen erikoistuvia kollegoja näkee vain valtakunnallisissa koulutustilaisuuksissa, mutta muuten yhteydenpito on vähäistä. Loppukesästä kerättiin lyhyt sähköpostikysely eri paikkakuntien SATEL-edustajilta, jolla haluttiin kartoittaa valtakunnallisia eroja yliopistojaksojen koulutussisällössä. Esittelen muutamia poimintoja vastauksista tässä.

Pääsääntöisesti erikoistuvat lääkärit ovat varsin tyytyväisiä saamaansa kohteluun ja koulutukseen. Työyhteisön ilmapiiri sai hyvän tai erinomaisen arvosanan kaikilla paikkakunnilla. Erikoistuvat kokevat olevansa klinikoidensa erikoislääkärien kanssa samanarvoisia ja senioreita on helppo ongelmatilanteissa lähestyä.

Kaikilla paikkakunnilla yliopistopalvelujakso koetaan kohtuullisen strukturoiduksi. Subspesialiteettien jaksopituudet on ennalta suunniteltu ja niiden vähimmäismäärissä pysytään ainakin jollain tapaa. Yksittäisistä koulutusjaksoista teho-osastopalvelu herättää eniten keskustelua. Tehopalvelua on eniten Helsingissä, kaikkiaan noin 12 kuukautta ja Kuopiossakin 9 kuukautta. Muilla alueilla tehopalvelua on kuusi kuukautta, jonka vuoksi sitä tulee olla hankittuna keskus-sairaالاتasolta. Teholle pääsy koetaan monella paikkakunnalla pullonkaulaksi. Ensihoitoon tutustuttava jakso löytyy kaikilta muilta, paitsi Oulusta. Helsingissä ja Tampereella on erillisen haun kautta mahdollisuus vuoden pituiseen pes-tiin ensihoidossa, Kuopiossa on perusjakson lisäksi tarjolla viiden kuukauden mittainen syventävämpi jakso. Kipujakso on kaikilla, pituudet ovat 4-8 viikkoa.

Meetingesitelmien valmistelu ja esittäminen on osa evl-arkea kaikilla alueilla. Tyypillisesti meetingejä on kaksi viikossa, Oulussa peräti neljä viikossa. Kolmella paikkakunnalla professorit antavat säännöllisesti nimenomaan erikoistuville suunnattua opetusta, kahdessa yliopistosairaalassa ei kuitenkaan lainkaan. Lokikirja on otettu käyttöön neljässä yliopistopiirissä ja vielä vailla oleva Kuopiokin liittyy joukkoon lähiaikoina. Helsinki pilotoi Euroopan Erikoislääkäriliiton (UEMS) sähköistä lokikirjaa, tavoitteenaan täysin sähköiseen lokiin siirtyminen.

Paikkakunnista Tampere on ainoa, jossa ei ole strukturoitua tutortoimintaa erikoistuville. Muilla paikkakunnilla jokainen evl saa (halutesaan) nimetyn tutorlääkärin ja tapaamisia ainakin tarvittaessa, monessa paikassa myös suunnitellusti yhdestä kahteen kertaan vuodessa.

Koulutusjaksokohtaisia suunnitelmia on loki-

Kymmenen vuoden päästä koulutuksemme näyttäneen aika erilaiselta kuin tänään.

kirjojen käyttöönoton myötä vireillä kaikilla paikkakunnilla. Helsinki on pisimmällä tässä asiassa. Eurooppalaiseen EDAIC – tutkintoon limittyvää ITA -koetta tehdään vuosittain vain Turussa. Helsingissä kokeen pitäisi tulla käyttöön ensi vuoden aikana ja Tampereella suunnitelmat ovat vireillä.

Tulossa on auditointia, erikoisalahakua, nykyntin korvaamista EDAICilla... kymmenen vuoden päästä koulutuksemme näyttäneen aika erilaiselta kuin tänään. Yksi asia pysynee: ”munuaidopasta ei ole näyttöä” silloinkaan – ja edelleen se pitää erikseen mainita. ■